

Kuinka Bush'in isoisä auttoi Hitleriä

LÄHDE: THE GUARDIAN

Yhdysvaltain Bush'ien presidenttisuvun valtakaudella, erityisesti Bush juniorin (2001–2009) aikana eräät II maailmansodan tutkijat muistuttivat suvun patriarkan, Prescott Bushin natsiyhteyksistä. Natsien valtaannousun aikana Prescott Bush johti ja omisti osakkeita yhtiöissä, jotka tekivät menestyksekkäästi kauppaa natsien kanssa. The Guardian lehden toimittajat saivat selville uutta tietoa asiasta USA:n Kansallisarkistosta löydettyistä dokumenteista. Dokumentit paljastavat, kuinka Prescott Bush toimi suoraan yhteydessä natsivallan taloudellisen eliitin kanssa. Bushia ja natsseja hyödyttävää kauppaa tehtiin täysin rinnoin vielä sen jälkeen, kun Yhdysvallat oli liittynyt mukaan sotaan. Vasta vuoden 1942 "Trading with the Enemy" -laki teki lopun yhteistyöstä. Lain perusteella Bushin yhtiöiden varoja otettiin viranomaisten haltuun. The Guardian lehti julkaisi tietonsa vuonna 2004, Bush nuoremman valtakaudella.

Kaiken esille tulleen valossa näyttää siltä, että Bushin suvun varallisuus ja nousu poliittiseksi vaikuttajaksi, ainakin suurelta osin, on tulosta suvun patriarkan natsiyhteyksistä. Tämän perusteella kaksi entistä Auschwitz'in keskitysleirin orjatyöläistä nosti siviilikanteen Bushin sukua vastaan Bush nuoremman valtakaudella. Ei ole epäilystä siitä, että Prescott Bush oli natsi-ideologian tukija. Saksalainen mahtava teollisuuspohatta Fritz Thyssen tuki Hitleriä tämän valtakauden alkuvuosina 1930-luvulla. Ilman mahtavaa taloudellista tukijaa Hitler ei olisi päässyt valtaan. Tuohon aikaan Prescott Bush toimi suuressa Brown Brothers Harriman (BBH) yhtiössä, joka puolestaan oli Thyssenin taloudelli-

sen imperiumin läheinen yhteistyökumppani ja edusti sitä Yhdysvalloissa. Bush oli myös Union Banking Corporation (UBC) -pankin johtaja. Pankki valvoi Thyssenin liiketoimien etua Amerikassa ja jatkoi sitä vaikka Yhdysvallat oli jo sodassa natsien kanssa. Ko. yhdysvaltalaispankin omisti Thyssenin suorassa valvonnassa oleva hollantilainen pankki. Edellä kerrotun lisäksi Prescott Bush oli ainakin yhden yrityksen johtokunnassa, joka oli osa Thyssenin kansainvälistä peiteyritysten verkostoa. Näiden yritysten kautta Thyssen ja natsit siirsivät varoja maailmanlaajuisesti.

Fritz Thyssen omisti Saksan suurimman teräs- ja hiiliyhtiön. Hänen liiketoimensa hyötyivät suuresti yhteistyöstä natsien kanssa, kun Hitler aseisti sotakoneistoaan. Silesiassa, Saksan ja Puolan mineraalirikkaalla raja-alueella toimi sodan ai-

Fritz Thyssen

Prescott Bush

kaan suuri Consolidated Silesian Steel Company (CSSC) -yhtiö, tuottaen natsivallalle sen kipeästi tarvitsemaa terästä. Yhtiö käytti keskitysleireistä hankittua orjatyövoimaa. Kansallisarkiston dokumenttien mukaan Prescott Bushilla oli hyvät yhteydet ko. yritykseen. Dokumentit sisältävät "Harriman papers" -nimellä tunnetut Yhdysvaltain Kongressin kirjaston asiakirjat, joista käy ilmi Bushin omistukset Thyssenin yhtiöissä. Toinen raskauttava asiakirjasarja kuuluu Kansallisarkiston kokoelmiin ja sisältää mm. tietoja yrityksistä, joiden omaisuutta takavarikoitiin sodan loppuvaiheessa. Asiakirjojen mukaan 20.10.1942 valtion viranomaisen takavarikoi Bushin johtaman UBC pankin omaisuutta Trading with the Enemy -lain nojalla. Pankin asiakirjojen tutkimisen jälkeen Yhdysvaltain viranomaiset takavarikoivat edelleen myös "Holland-American Trading Co." -yhtiön ja "Seamless Steel Equipment Co." -yhtiön omaisuudet. Vähän myöhemmin Bushin liiketoimien tuloksena syntynyt "The Silesian-American Company" joutui myös takavarikkoon. Kolmas asiakirjasarja kuuluu myös Kansallisarkistolle. Se sisältää tiedot saksalaisesta IG Farben -yhtiöstä, jota sodan loputtua syytettiin sotarikoksista. Yhtiö vastasi mm. kaasun toimittamisesta keskitysleirien kaasukammioihin.

Varakasta ja senaattoriksi saakka yltänyttä Prescott Bushia ajateltiin republikaani-

puolueen eräiden jäsenten toimesta yhteen aikaan myös presidenttiehdokkaaksi. Kuten myöhemmin poikansa George sr. ja tämän poika George jr., Prescott Bush sai hyvän alun uralleen Yalen yliopistosta. Siellä hän, kuten poikansa myöhemmin, kuului salaiseen ja vaikutusvaltaiseen "Skull and Bones" (Pääkallo ja Sääriluut) -järjestöön, jonka piiristä monet Yhdysvaltain vaikutusvaltaiset henkilöt ovat kautta aikojen tulleet. I maailmansodassa Prescott Bush toimi tykistön kapteenina. Yksi käännekohta hänen elämässään oli avioliitto vaikutusvaltaisen Walkerin perheen tyttären, Dorothyyn kanssa vuonna 1921. Dorothy'n isä George Herbert Walker oli hyvin tunnettu investointipankkiiiri. Hänen avullaan Prescott Bush yhdessä Averill Harrimanin kanssa aloitti menestyvät liiketoimensa New Yorkissa, jossa Walker ensitöikseen auttoi Bushia perustamaan UBC pankin. Averill Harriman oli huippurikkaan "rautatieruhtinas" E H Harrimanin poika. E H Harriman oli luonut omaisuutensa rautatieliikenteellä ja laajentanut sitä sitten pankkitoimeen. UBC pankki oli Walkerin ja Harrimanin luomus Saksan varakkainta teollisuuspuhattaa Fritz Thysseniä ja hänen varojen siirtelytarvettaan varten. Thyssenin teollisuussuvun perustaja oli August Thyssen, joka tuki Saksan sotaponnisteluja I maailmansodassa. Hänen poikansa Fritz ja Heinrich laajensivat imperiumia perustamalla pankki- ja yritysverkoston eri puolille maailmaa. Näiden kautta varoja voitiin esteettä siirrellä kaikkina aikoina. Fritz Thyssen nimettiin pääjohtajaksi vuonna 1926, kun Saksan talouden elpyminen hidastui. Kuultuaan Hitlerin puhuvan, Thyssen innostui natsiaatteesta ja liittyi natsipuolueeseen joulukuussa 1931. Vuonna 1941 Emely Reves kirjoitti Thyssenin sanelujen mukaan tämän omaelämäkerran, jonka nimeksi tuli "I Paid Hitler" (Minä rahoitin Hitlerin). Vuonna 1941 Thyssen joutui riitaan Hitlerin kanssa paeten Ranskaan. Siellä hän joutui kuitenkin pidätetyksi ja oli natsien vankina sodan loppuun saakka.

Brown Brothers Harriman (BBH) pankki, jossa Bush oli mukana, oli 1930 -luvun loppulla maailman suurin yksityinen investointipankki jolla samalla oli läheiset yhteydet natsi-Saksaan. Bushin johtaman

BBH pankki oli avainasemassa natsien rahoitusjärjestelyissä

UBC pankin kautta puolestaan välitettiin miljoonien dollareiden arvosta kultaa, polttoainetta, terästä, hiiltä, ym. tarpeellista Saksaan tukemaan Hitlerin sotakoneistoa. Hitlerin vasta rakentaessa sotakoneistoa, kaupankäynti Saksan kanssa ei tietenkään ollut kiellettyä. Monet yhdysvaltalaiset ja muiden maiden yritykset hyötyivät suuresti Hitlerin Saksan varustautumisesta ja investoivat Saksaan. Kun Hitler aloitti sodan hyökkäämällä Puolaan kaikki kuitenkin muuttui. BBH pankki kuitenkin jatkoi liiketoimia Thyssenin kanssa kuten ennenkin. Kesällä 1942 New York Herald-Tribune -lehti julkaisi paljastusartikkelin "Hitler's Angel Has 3 million USD in US Bank" (Hitlerin enkelillä on 3 milj. USD USA:laisessa pankissa). Artikkelissa mainittu pankki oli Bushin johtama UBC, jossa Thyssenillä, "Hitlerin enkelillä", oli suuret talletukset. Pankin epäiltiin olevan varasto natsi-Saksan mahtimiesten omaisuustalletuksille. Artikkelin jälkeen hallituksen Alien Property Commission (APC) -virasto aloitti tutkimuksensa.

BBH ja UBC pankkien johtohahmojen Harriman, Walker ja Bush, todettiin olevan jotakin enemmän kuin vain pankkiensa omistajia. Tutkimus osoitti, että he

itseasiassa omistivat yrityksään erään toisen pankin, Bank voor Handel in puolesta ja sen nimissä. Kukaan ei kuitenkaan tunnut tietävän mitään siitä, kuka taas oli ko. Rotterdamissa, Hollannissa päämajaa pitävän pankin omistajataho. Kuulusteluissa yhdysvaltalaiset pankkijohtajat esiintyivät tietämättöminä. Viitteet hollan-

Skull and Bones -jäseniä, ylärivissä George Bush jr.

Natsit käyttivät keskitysleirivankeja myös sotatarviketuotantonsa orjatyövoimana.

tilaispankin pääomistajuudesta johtivat kuitenkin paroni Heinrich Thysseniin, Fritz Thyssenin veljeen. Samalla paljastui UBC:n hallinnoima maailmanlaajuinen yritysverkosto ja kuinka voo Handel pankki siirteli varoja näiden yritysten kautta UBC pankin välityksellä. Viranomaisille paljastui toimiva yhteys natsien, Thyssenin teollisuus- ja pankki-imperiumin ja yhdysvaltalaispankkiirien välillä. APC:n tutkijat suosittivat hallitukselle laajoja toimia BBH ja UBC pankkien suhteen nimeten myös vastuussa olevat johtajat. Lopulta Yhdysvaltain hallituksen toimet asiassa jäivät kuitenkin aika vähäisiksi ja ko. pankit johtajineen pääsivät palkkähästä. Tutkimuksetkin määrättiin lopetettaviksi.

IG Farbenin, kirotun Zyklon B kaasun valmistajayrityksen yksi huomatuimmista omistajista oli Friedrich Flick. Flick ja Thyssen johtivat yhdessä teräs- ja hiiliteollisuutta Saksassa ja sen valtaamalla alueella. Puolalaisilta vallatuissa ja sittemmin Flicksin omistamissa tehtaissa käytettiin keskitysleirivankeja orjatyövoimana. Näiden tehtaiden yhteys yhdysvaltalaispankkiirien yritysten kanssa kävi ilmeiseksi. Kurt Julius Goldstein ja Peter Gingold olivat orjatyössä ja nostivat kanteen USA:n hallitusta ja Bush jr. hallintoa vastaan vuonna 2001. Kanne ei kuitenkaan johta-

nut mihinkään tuomarin päättäessä, ettei hallitusta voi pitää asianosaisena. Eräs kanteen nostajien asianajajista, Jan Lissmann, katsoo, että hallituksen tulisi olla vastuullinen, koska hänen mukaansa Amerikassa tiedettiin juutalaisvainoista ja keskitysleireistä jo huomattavasti ennen kuin Liittoutuneiden sotavoimat pääsivät paikalle sodan lopulla. Lissmannin mukaan päätöksellä suojeltiin Bushia ja hänen sukuaan. Kanteen nostajien lakimie-

het vetosivat Haagin kansainväliseen oikeuteen perusteella, että ainakin vuonna 1944 Amerikan ilmavoimat olisivat voineet estää 400 000 unkarinjuutalaisen kuljetukset keskitysleireihin pommittamalla kuljetusreitit. Väite perustuu presidentti Rooseveltin määräykseen ottaa käyttöön kaikki keinot Euroopan juutalaisten pelastamiseksi. Lakimiesten mukaan määräystä ei noudatettu, koska ryhmä suuria amerikkalaisyhtiöitä oli sitä vastaan. Tässä ryhmässä oli mukana myös BBH pankki, jonka yksi johtaja oli Prescott Bush.

John Loftus, tunnettu lakimies ja kirjailija, sanoo: "Enää kukaan mahdollisesti tuomittavista ei ole elossa ja aikanaan he pääsivät palkkähästä." Loftus, joka aiemmin toimi Yhdysvaltain valtiosyyttäjävirastossa, on sitä mieltä, että Prescott Bush tiesi hyvin mitä teki ja mitä Saksassa oli meneillään. UBC pankki oli natsien "holding yhtiö". Pääpukareina Loftus kuitenkin pitää Walkeria ja E H Harrimania, jotka hänen mukaansa välittivät vain rahasta. Se, mistä rahaa tuli, oli heille täysin toisarvoisen seikka. Ko. pankkiirit olivat mukana myös rahoittamassa Venäjän kommunistista liikettä aikeenaan myöhemmin hyötyä maan rikkauksista. Kuinka paljon Bush lopulta hyötyi natsista ei ole tiedossa. Varmaa on kuitenkin, että summa ei ollut vähäinen. □

IG Farben tehtaassa Zyklon B kaasukanisteri.